

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 022739 18 Кж
Бања Лука, 11.12.2018. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Весне Антонић, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Обрена Бужанина, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Г.К., због кривичних дјела тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. и недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби осуђеног, изјављеној против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022739 18 Квл од 30.10.2018. године, у сједници вијећа одржаној дана 11.12.2018. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба осуђеног Г.К., изјављена против рјешења Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022739 18 Квл од 30.10.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Округног суда у Бањој Луци број 11 0 К 022739 18 Квл од 30.10.2018. године, одбачен је захтјев осуђеног Г.К., за понављање кривичног поступка, довршеног правоснажном пресудом Округног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 007 од 22.6.2007. године, којом је оглашен кривим због кривичног дјела тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), за које му је утврђена казна затвора у трајању од 15 (петнаест) година и 6 (шест) мјесеци и кривичног дјела недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године, па је примјеном члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 16 (шеснаест) година, која је, пресудом Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кж-07-000 167 од 11.12.2007. године, преиначена у одлуци о кривичној санкцији, на начин да му је, за кривично дјело тешко убиство из члана 149. став 1. тачка 5. КЗ РС, утврђена казна затвора у трајању од 20 (двадест) година, а казна затвора у трајању од 1 (једне) године, утврђена за кривично дјело недозвољена производња и промет оружја или експлозивних материја из члана 399. сав 2. у вези са ставом 1. КЗ РС, узета као утврђена, па је на основу члана 42. став 2. тачка 2. КЗ РС, осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 20 (двадесет) година.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио осуђени, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде Кривичног закона, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се жалба уважи, побијано рјешење укине и уважи захтјев за понављање кривичног поступка.

Испитујући побијано рјешење у смислу одредбе члана 320. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Правилност и законитост побијаног рјешења, не може се оспорити жалбеним приговорима, јер је првостепени суд правилно, у смислу члана 347. став 1. ЗКП РС, одбацио захтјев осуђеног за понављање кривичног поступка (у даљем тексту: Захтјев), и о томе дао ваљано образложење.

У образложењу побијаног рјешења, првостепени суд је детаљно изложио садржај Захтјева, у којем осуђени износи хронологију поступка у овом кривичном предмету, првенствено оспоравајући налаз и мишљење вјешатака др Н.З.-Р., др Т.М. и дипломираног психолога А.М., на којем је заснован закључак о степену његове урачунљивости у вријеме извршења дјела за које је оглашен кривим правоснажном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 007 од 22.6.2007. године, указујући на резултате вјештачења тима психијатара из Ш., у којој је држави раније живио и починио више кривичних дјела (убиство, разбојништво), те износи тврдње о незаконитом поступању тужиоца и судија, који су учествовали у доношењу првостепене и другостепене пресуде.

У оцјени изнесених аргумената из Захтјева, правилно првостепени суд изводи закључак да су наведене чињенице и докази, који се односе на утврђење степена урачунљивости оптуженог, били предмет оцјене од стране првостепеног суда, како то произлизи из образложења пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 011-0-К-07-000 007 од 22.06.2007. године (стране 11. и 12.), а затим и оцјене Врховног суда Републике Српске број 118-0-Кж-07-000 167 од 11.12.2007. године, у поступку по жалби Окружног јавног тужилаштва у Бањој Луци и браниоца оптуженог (стране 4. и 5.). О таквој оцјени чињеница и доказа, на које се поново позива осуђени у Захтјеву, дати су разлози у наведеним пресудама, како у погледу налаза и мишљења тима вјештака психијатра др Н.З.Р. и др Т.М., као и дипломираног психолога А.М. на основу којих је утврђен степен урачунљивости оптуженог у вријеме извршења дјела за које је наведеним пресудама оглашен кривим, тако и медицинске документације у којој су садржани налази и мишљења тима вјештака из предметне области из Ш. о психичком стању оптуженог у вријеме извршења кривичних дјела у тој држави.

Цијенећи све наведено, и по оцјени овог суда, у Захтјеву осуђени није изнио нове чињенице нити поднио нове доказе који и поред дужне пажње и опреза нису могли бити изнесени на главном претресу, а који су сами за себе или у вези са ранијим доказима подобни да утичу на његово ослобађање или на осуду по блажем Кривичном закону, у смислу одредбе члана 343. став 1. тачка в) ЗКП РС, нити је пружио доказе да је до пресуде дошло усљед кривичног дјела судије, тужиоца или лица које је вршило истражне радње, као услова за

понављање кривичног поступка у корист осуђеног из одредбе члана 343. став 1 тачка а) ЗКП РС.

Слиједом наведеног, Захтјевом се врши приспитување и поновна, властита оцјена доказа и оспорава правилност утврђења одлучних чињеница, на којима је заснован закључак о степену урачунљивости оптуженог у вријеме извршења предметног кривичног дјела. Не предлажу се у Захтјеву докази који већ нису били предмет оцјене суда, као нови докази, нити се нуде нове чињенице, који и поред дужне пажње и опреза нису могли бити изнесени на главном претресу, а који би, сами за себе, или у вези са доказима изведеним у ранијем поступку, били подобни да утичу на ослобађање или осуду по блажем Кривичном закону.

Ради тога је првостепени суд, правилном примјеном члана 347. став 1. ЗКП РС, Захтјев осуђеног за понављање кривичног поступка, одбацио и о томе дао ваљане разлоге у побијаном рјешењу.

На основу наведеног и примјеним члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић